

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

The Factor Affecting Efficiency on the Tax Collection of Subdistrict Administrative Organizations in Tha Yang District, Phetchaburi Province

ศิริพร สีสว่าง (Siriporn Seesawang)^{*}

สิทธิเดช สิริสุขะ (Sittidej Sirisukha)^{**}

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี 2) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีหน้าที่ในการชำระภาษีในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 384 คน และบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 9 คน หัวหน้าส่วนการคลัง 9 คน และเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ 9 คน รวม 27 คน เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ
2. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ รองลงมาคือ ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก และด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย ตามลำดับ
3. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ การจัดเก็บภาษี

^{*} นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
Student of Master of Business Administration, Stamford International University

^{**} ดร. อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด
Dr. Advisor of Master of Business Administration, Stamford International University)

Abstract

The purpose of this research; 1) to study the factor affecting efficiency on the tax collection, 2) to study efficiency on the tax collection, and 3) to study the relation between the factor affecting efficiency and the tax collection of subdistrict administrative Organizations in Tha Yang District, Phetchaburi Province. The sample group were 384 people who pay the tax in Tha Yang District, Phetchaburi province and the officers who had collected the tax in Subdistrict to Administrative Organizations (SAO) in Tha Yang District, Phetchaburi Province; 9 permanent secretary of SAO, 9 head of finance officers and 9 revenue collecting officers in total of 27 people. The tool used for data collection was a questionnaire. The data were analyzed by using the average and standard deviation and the correlation coefficient of Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

The research results were as follows:

1. The factor affecting efficiency on the tax collection, the overall were high level when it was considered to arrange the mean with the first was the place ,equipments, the second was officers the structure and management of tax and budget , respectively.
2. Affecting efficiency on the tax collection, the overall were high level when it was considered to arrange the mean with the first was payment that was low, the second was people who must be comfortable paid the tax and collecting tax to the goal, respectively.
3. The factor affecting efficiency on the tax collection related with positive on affecting efficiency on the tax collection tax in sub district administrative Organizations in Tha Yang District, Phetchaburi Province, the overall were high level at statistically significant at the 0.01 level.

Keys words : affecting efficiency, tax collection

บทนำ

งานคลังเป็นส่วนหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานด้านการเงินและ การบัญชี โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่าย การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548 เรื่องการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การเบิกเงิน การตรวจและการอนุมัติฎีกา การเบิกจ่ายเงิน งานเกี่ยวกับการรับเงินรายได้ การบันทึกบัญชีเงินสด บันทึกทะเบียนรายรับ การรับวางฎีกา และตรวจสอบความถูกต้อง การจัดทำรายงาน จัดทำเช็ค เพื่อจ่ายเงินตามฎีกา การลงทะเบียนคูปองเงินรายจ่าย การลงบัญชีเงินสด การจัดเก็บเอกสารฎีกา และเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงิน การรายงานสถานะการเงินต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งงานการพัสดุ ตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2538 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4) พ.ศ. 2547 การจัดซื้อจัดจ้าง การควบคุมพัสดุ การตรวจสอบพัสดุประจำปี และงานจัดเก็บรายได้ ได้แก่ จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ

จัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ประเมินการจัดเก็บรายได้ การจัดทำทะเบียนการจัดเก็บภาษี การเร่งรัดจัดเก็บภาษี การจัดทำทะเบียนคุลูกหนี้ภาษีต่างๆ การจัดทำทะเบียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง การรายงานการจัดเก็บ และการจัดทำแผนที่ภาษี เป็นต้น (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2551 : 5)

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถเปลี่ยนแปลงขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสม โดยจะต้องผ่านหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบลกำหนด องค์การบริหารส่วนตำบลบริหารงานโดยคณะผู้บริหารมีหน้าที่กำหนดนโยบายในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด รับผิดชอบกิจการและโครงการตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและมีพนักงานส่วนตำบลเป็นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องมีงบประมาณมาใช้ในการบริหารงาน รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มี 3 ประเภท ประกอบด้วย (ปิยะกมล สามสาลี, 2548 : 5) รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง เช่น ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีป้าย อากรแสตมป์ และค่าธรรมเนียม รวมถึงผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากการแสตมป์ ฯลฯ รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้รับจัดสรรจากส่วนราชการอื่นหรือรัฐบาลจัดเก็บให้แล้วแบ่งส่วน เช่น ภาษีสุรา สรรพสามิต ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนและสิทธินิติกรรมที่ดิน ภาษีธุรกิจเฉพาะและภาษีมูลค่าเพิ่ม ฯลฯ และรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาล คือ เงินอุดหนุนทั่วไป

สำหรับในส่วนของการจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย รายการประจำเช่น เงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล ค่าจ้าง เงินตอบแทนอื่นๆ ค่าใช้สอยวัสดุ ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่นที่เป็นอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำและอาจทำ และรายการเพื่อการพัฒนา เช่น ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ตลอดจนการจัดทำบริการสาธารณะต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่

สำหรับปัญหาการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่น สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2543 : 110-112) ระบุว่าปัญหาการจัดเก็บรายได้ของท้องถิ่นในด้านต่างๆ คือ ปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน เป็นภาษีที่เก็บจากโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ กับที่ดินที่ใช้ต่อเนื่อง โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง แม้ว่าภาษีโรงเรือนและที่ดิน จะเป็นภาษีที่ทำรายได้ให้กับท้องถิ่นมากที่สุดในบรรดารายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง แต่ก็ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจหรือที่ควรจะเป็น โดยมีปัญหาในระดับปฏิบัติสำคัญ บางประการที่ทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บได้น้อย เกิดมาจากการประเมินภาษี เนื่องจากภาษีโรงเรือนและที่ดินเป็นการประเมินภาษีจากรายปี การยกเว้นภาษีในกรณีเจ้าของทรัพย์สินอยู่อาศัยเอง การยกเว้นภาษีในกรณีเจ้าของทรัพย์สินได้รับการยกเว้นภาษี ไม่ว่าทรัพย์สินจะมีมูลค่ามากเพียงใดก็ตาม ในขณะที่เจ้าของทรัพย์สินเหล่านั้น ได้ใช้ประโยชน์จากบริการของท้องถิ่นเช่นเดียวกับเจ้าของทรัพย์สินอื่นๆ ที่ต้องเสียภาษี ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวเป็นเหตุสำคัญที่ทำให้ท้องถิ่นจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินได้น้อย อัตราภาษี ภาษีโรงเรือนและที่ดินกำหนดอัตราภาษีไว้ร้อยละ 12.5 ของค่ารายปี

ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านให้ความเห็นว่าเป็นอัตราที่กำหนดมาเป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่มีการเริ่มจัดเก็บไม่เคยมีการเพิ่มอัตราภาษีเลย ทำให้มีการจัดเก็บได้น้อย ในทางกลับกันพบว่า อัตราภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่กำหนดไว้อัตรา ร้อยละ 12.5 นั้นสูงเกินไป โดยเฉพาะเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับอัตราภาษีของภาษีประเภทอื่นๆ และเป็นผลให้

ผู้มีหน้าที่ในการเสียภาษีพยายามที่จะหลีกเลี่ยงภาษีหรือมักแจ้งอัตราค่าเช่าที่ต่ำกว่าค่าเช่าจริง และเป็นปัญหาต่อเนื่องถึงการประเมินค่ารายปีของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อไปด้วย ปัญหาการดำเนินคดีกับผู้หลีกเลี่ยงภาษีปัญหาการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินประการหนึ่งก็คือ การกำหนดบทลงโทษไว้ต่ำมาก เนื่องจากเป็นบทลงโทษที่กำหนดไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 และแม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2543 แต่ยังไม่พบบทลงโทษที่เด็ดขาดจึงทำให้กฎหมายขาดสภาพการบังคับโดยปริยาย และปัญหาการจัดเก็บภาษีป้ายโดยการปรับอัตราภาษีป้ายเมื่อปลายปี พ.ศ. 2534 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 200 หรือ 2 เท่า จากอัตราภาษีป้ายที่จัดเก็บอยู่เดิม ซึ่งมีผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บภาษีป้ายได้เพิ่มจากเดิม จะเป็นปัญหาในการปฏิบัติ อาทิเช่น การจัดเก็บภาษีไม่ครบถ้วน เนื่องจากปัจจุบันมีการติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นจำนวนมากกระจายอยู่โดยทั่วไป และในอนาคตมีแนวโน้มว่าจะมีการติดตั้งเพิ่มมากขึ้นตามภาวะความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากจะมีป้ายเป็นจำนวนมากแล้วยังมีขนาด รูปทรงและลักษณะที่หลากหลาย และติดตั้งในสถานที่ที่ยากต่อการตรวจวัด และการคำนวณพื้นที่ ปัญหาการวินิจฉัยประเภทป้าย เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. 2510 มีการแบ่งป้ายออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทจะมีอัตราภาษีแตกต่างกันมาก ปัญหาอากรการฆ่าสัตว์ อากรการฆ่าสัตว์เป็นการจัดเก็บตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 ซึ่งกฎหมายกำหนดให้เป็นรายได้ของเทศบาล รวมถึงรายได้อื่นอันเกิดจากการฆ่าสัตว์ด้วย ได้แก่ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ตั้งโรงฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และปัญหาภาษีสุรา เป็นภาษีที่เก็บโดยรัฐบาลกลางหักค่าจัดเก็บไม่เก็บร้อยละ 5 ที่เหลือเป็นรายได้ท้องถิ่น โดยกระทรวงมหาดไทยจัดสรรให้ท้องถิ่นต่างๆ ตามจำนวนประชากร ปัญหาภาษีสุราที่เกิดขึ้นคือ การจัดสรรอาศัยเกณฑ์ประชากร ไม่เหมาะสม เนื่องจากธุรกิจที่เป็นแหล่งกำเนิดของภาษีสุราและสรรพสามิตมิได้ขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรอย่างเดียว ส่วนปัญหาภาษีการพนัน ในส่วนที่เป็นรายได้ของท้องถิ่นมีอัตราที่ต่ำทำให้ท้องถิ่นได้รับรายได้จากภาษีประเภทนี้น้อยปัญหารายได้อื่นๆ ของท้องถิ่น ได้แก่ ค่าธรรมเนียม, ค่าใบอนุญาต, ค่าปรับ อัตราจ้างต่ำ ความรู้ความสามารถของผู้บริหารท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังไม่อยู่ในระดับที่จะพัฒนาทรัพย์สินให้มีรายได้ เพราะท้องถิ่นเป็น

การจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ยังมีขีดความสามารถที่จะหารายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องใช้จ่าย โดยอาศัยเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ในแต่ละปี ทั้งนี้เป็นเพราะปัญหาจากหลายสาเหตุ เช่น มีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งรายได้ของท้องถิ่น พื้นที่อยู่ห่างไกล ชุมชนเป็นชุมชนชนบท ทำให้ไม่มีเอกชนเข้าไปลงทุน ซึ่งเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ไม่สามารถจัดเก็บภาษีหรือรายได้เข้าองค์การบริหารส่วนตำบลได้ พร้อมทั้งบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลของแต่ละที่ เป็นจำนวนมากที่ยังไม่มีความเข้าใจในระบบการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดีพอว่า จะต้องทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถมีรายได้เพิ่มจากเดิมมากขึ้น เนื่องจากบุคลากรเหล่านี้ไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมมาก่อน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นจำนวนมากทำงานอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน และขาดความสามารถ ประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเรื่องของการจัดเก็บภาษีอากรที่ระเบียบ กฎหมาย กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองได้ เช่น การจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย เพราะข้อมูลที่ต้องการบริหารส่วนตำบลได้รับโอนมาจากหน่วยงานจัดเก็บเดิม มีน้อยไม่ครบถ้วน พร้อมทั้งผู้มีหน้าที่เสียภาษี แจ้งบัญชีทรัพย์สินของตนเอง ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ประกอบกับสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลของแต่ละแห่งไม่ให้ความ

ร่วมมือหรือมีส่วนร่วมในการออกสำรวจทรัพย์สินที่จะต้องเสียภาษีให้องค์การบริหารส่วนตำบลน้อยมาก ซึ่งเป็นปัญหาส่วนหนึ่งที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการจัดเก็บรายได้ไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร และยังปรากฏว่ามีบรรดากฎหมายอย่างเคร่งครัด ทำให้ยากแก่การที่จะหารายได้ให้องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อที่จะได้นำมาบริหารกิจการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีคุณภาพและศักยภาพได้เท่าที่ควร ดังที่รัฐบาลหรือจากส่วนกลางพยายามจะกระจายอำนาจมาให้ท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

จากการจัดเก็บภาษีที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านงบประมาณ ทำให้ไม่สามารถพึ่งพาตนเองในด้านการคลัง เนื่องจากในทางปฏิบัติ พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเกือบทุกแห่งในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี มีรายได้จากการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่างๆ ไม่สม่ำเสมอ และถือได้ว่ามีระดับการพัฒนาที่ไม่แน่นอน ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากปัญหาการจัดเก็บภาษีหลายๆ ประเภท ปัญหาผู้เสียภาษีไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับภาษี ปัญหาด้านเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนหรือข้อจำกัดอื่นอีกหลายๆ ด้าน ซึ่งการจัดเก็บรายได้ที่ไม่สามารถประมาณการได้ในแต่ละปีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายางแต่ละแห่งจะมีอัตราที่ก้าวหน้าแน่นอน ที่จะนำมาเป็นปัจจัยหลักในการบริหารจัดการสาธารณะแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งถือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีความสามารถพึ่งพาตนเองทางการคลังได้ แต่ในทางตรงข้ามหากการจัดเก็บภาษีไม่เต็มที่ รายได้น้อยไม่พอจ่าย ไม่สามารถจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ต้องขอเงินอุดหนุนจากรัฐบาลกลาง หรืออาจต้องกู้ยืม นั้นแสดงถึงองค์การบริหาร ส่วนตำบลอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างอ่อนแอพึ่งพาตนเองได้น้อย หากเป็นเช่นนี้ต่อไปในอนาคต การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบองค์การบริหารส่วนตำบลจะล้มเหลวและอยู่ในสภาพน่าเป็นห่วง ดังแนวคิดของ พยอม วงศ์สารศรี (2542 : 18) กล่าวว่า คนมีประสบการณ์การเรียนรู้ต่างกันทำให้เกิดค่านิยมต่างกัน ทั้งนี้พฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาจึงมีหลายรูปแบบ พฤติกรรมบางอย่างอาจช่วยเสริมสร้างพัฒนาการปฏิบัติงาน แต่บางอย่างก็อาจก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานได้เช่นเดียวกัน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะนักบริหารงานคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลที่อยู่ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี จึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เพื่อทราบถึงความสามารถในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพการดำเนินงาน การจัดการด้านการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยจะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพ การดำเนินงานการจัดการ ด้านการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 9 แห่ง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 9 ราย หัวหน้าส่วนการคลัง 9 ราย เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ 9 ราย รวมจำนวน 27 ราย และกลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีหน้าที่ในการชำระภาษี (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2551) โดยใช้วิธีของยามานะ (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 384 คน โดยเลือกสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1. แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านบุคลากร 2) ปัจจัยด้านงบประมาณ 3) ปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และ 4) ปัจจัยด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก 2) การจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย และ 3) ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ

2. แบบสัมภาษณ์สำหรับสัมภาษณ์บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอ ท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี และร่างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและของนิยามศัพท์เฉพาะตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย นำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบให้คำแนะนำแก้ไขและปรับปรุง ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามรายข้อกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัด (Index of Item-objective congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างในเขตตำบลอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในเขตที่กำหนดไว้ จำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.909 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนับความถี่ และหาค่าร้อยละ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ (Percentage)
2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ของเพียร์สัน
5. วิเคราะห์แบบสัมภาษณ์สำหรับบุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปผลเป็นความเรียง

สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาผู้วิจัยนำผลการวิจัยมาสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านบุคลากร	3.71	0.54	มาก	2
2. ด้านงบประมาณ	3.61	0.49	มาก	4
3. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	3.88	0.56	มาก	1
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	3.65	0.44	มาก	3
รวม	3.71	0.39	มาก	

1.1 ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ปลัด อบต. และหัวหน้าส่วนการคลังเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการจัดเก็บภาษีเป็นอย่างดี รองลงมาคือ จำนวนบุคลากรด้านการจัดเก็บภาษีมีเพียงพอต่องานจัดเก็บภาษี มีอัตรากำลังด้านการจัดหารายได้ที่เหมาะสม และสมาชิก อบต. ทุกหมู่บ้านเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีของ อบต. เป็นอย่างดี ตามลำดับ

1.2 ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ประชาชนในตำบลเห็นด้วยกับการใช้งบประมาณด้านการพัฒนารายได้ของ อบต. รองลงมาคือ การลงทุนในด้านการวางแผนด้านการพัฒนารายได้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเพื่อวางแผนที่จะมีรายได้ของ อบต. เพิ่มขึ้น และมีงบประมาณพอเพียงในด้านการพัฒนางานด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี ตามลำดับ

1.3 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ มีสถานที่จอดรถที่กว้างขวางเพียงพอแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อชำระภาษี รองลงมาคือ อบต. มีความสะอาด พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี และมีวัสดุสำนักงานที่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ประชาชนอย่างสะดวกและรวดเร็ว ตามลำดับ

1.4 ด้านโครงสร้างภาษี และการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ การจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่มีการปฏิบัติงานตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อย่างถูกต้องและเป็นธรรม รองลงมาคือ อบต. ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหากับผู้หลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี ด้วยการแจ้งเป็นหนังสือขอความร่วมมือให้ชำระภาษีและชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษ และกฎหมายที่ใช้อยู่ทางด้านภาษี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจในสถานการณ์ปัจจุบัน ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ รองลงมาคือ ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก และด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมายตามลำดับ ตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมและรายด้าน

ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี	ค่าสถิติ		แปลผล	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก	3.80	0.58	มาก	2
2. ด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย	3.40	0.62	ปานกลาง	3
3. ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ	4.02	0.57	มาก	1
รวม	3.74	0.43	มาก	

2.1 ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ มีสถานที่จอดรถ มีร่มเงา กว้างขวางพอเพียงแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อ

ชำระภาษี รองลงมาคือ สถานที่ทำการ อบต. มีความสะอาด พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี และวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ มีปริมาณเพียงพอต่อ การให้บริการแก่ประชาชนอย่างสะดวกและรวดเร็ว ตามลำดับ

2.2 ด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ การจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน ที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ มีการปฏิบัติงานตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง เป็นธรรมและเหมาะสม รองลงมาคือ โครงสร้างการบริหารซึ่งประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง มีความเหมาะสม สามารถจัดเก็บภาษีให้ อบต. ได้ตรงตามเป้าหมาย และในปีที่ผ่านมา อบต. ได้รับรางวัลด้านการจัดเก็บภาษีจากกระทรวงมหาดไทย ตามลำดับ

2.3 ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ อบต. เคยออกบริการเก็บภาษีเคลื่อนที่ในหมู่บ้านเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระภาษีของประชาชน รองลงมาคือ อบต. เก็บค่าธรรมเนียมในการเสียภาษีอย่างเหมาะสม และอบต. มีการประเมินในการเสียภาษีป้าย ในอัตราที่ถูกต้อง และเหมาะสม ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ได้แก่ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร ตามลำดับ

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษี	ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี			
	ประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก	การจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย	ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ	รวม
1. ด้านบุคลากร	0.491**	0.401**	0.107**	0.463**
2. ด้านงบประมาณ	0.294**	0.459**	0.267**	0.473**
3. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์	0.751**	0.364**	0.428**	0.710**
4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ	0.318**	0.455**	0.432**	0.555**
รวม	0.615**	0.537**	0.394**	0.714**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4. ผลการสัมภาษณ์บุคลากรที่ทำหน้าที่จัดเก็บภาษีเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า

4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยหรือตัวแปรต่าง ๆ สรุปได้ว่าประชาชนผู้เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีความสำคัญที่ดีในหน้าที่การเสียภาษีอากร ลักษณะของกฎหมายภาษีอากรมีความเหมาะสมเอื้อต่อการให้ประชาชนร่วมมือในการมาชำระภาษี พนักงานผู้จัดเก็บภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดโครงสร้างภาษีอากรให้ประชาชนผู้เสียภาษีให้ความสนใจและสะดวกในการมาชำระภาษีด้วยความเป็นธรรม มีการปรับปรุงข้อมูล และมีการสำรวจเกี่ยวกับภาษีที่ดิน ภาษีโรงเรือน และภาษีป้าย ให้เป็นข้อมูลปัจจุบันและมีความเหมาะสม

4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี สรุปได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดเตรียมสถานที่ทำการ ที่มีความสะอาด พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี จัดเตรียมป้ายแสดงรายละเอียด วิธีปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้ที่ อบต. อย่างชัดเจน มีการจัดโครงสร้างการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างด้วยความเหมาะสม องค์การบริหารส่วนตำบลเคยออกบริหารเก็บภาษีเคลื่อนที่ในหมู่บ้านเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระภาษีของประชาชนอยู่สม่ำเสมอ และมีการเก็บค่าธรรมเนียมและประเมินการเสียภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน และภาษีที่ดินด้วยความเหมาะสม

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี สามารถนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ รองลงมาคือ ด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศศักดิ์ โฆษคุณวุฒิ (2547 : 73) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแปะ อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ทุกปัจจัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ใจเรือน (2551 : 83) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งต้อม อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมทั้งปัจจัยด้านสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ ด้านการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน งบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมาก

1.1 ด้านบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ปลัด อบต. และหัวหน้าส่วนการคลังเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการจัดเก็บภาษีเป็นอย่างดี รองลงมาคือ จำนวนบุคลากรด้านการจัดเก็บภาษีมีเพียงพอต่องานจัดเก็บภาษี, มีอัตรากำลังด้านการจัดหารายได้ที่เหมาะสม คณะผู้บริหารเป็นผู้มีความเข้าใจในงานด้านการพัฒนารายได้ อบต. เป็นอย่างดี และสมาชิก อบต. ทุกหมู่บ้านเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านภาษีของ อบต. เป็นอย่างดี ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชัย

กว้างสวัสดิ์ (2547 : 56) ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เสียภาษีโรงเรือน และที่ดินในด้านประสิทธิภาพของพนักงานจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพสูง

1.2 ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ประชาชนในตำบลเห็นด้วยกับการใช้งบประมาณด้านการพัฒนารายได้ของ อบต. รองลงมาคือ การลงทุนในด้านการวางแผนด้านการพัฒนารายได้เป็นการลงทุนที่คุ้มค่าเพื่อวางแผน ที่จะมียาได้ของ อบต. เพิ่มขึ้น อบต.เห็นความสำคัญของการสนับสนุนงานด้านการพัฒนารายได้โดยการปรับปรุงสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ต่างๆ ให้พร้อมเพื่อลดระยะเวลาของผู้มาชำระภาษี อบต. ควรลงทุนด้านการพัฒนารายได้ โดยการจ้างเหมาเอกชน ทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน และมีงบประมาณพอเพียงในด้านการพัฒนางานด้านการเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดเก็บภาษี ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลักษณ์ ใจเรือน (2551 : 84) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งต้อม อำเภอสนป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมาก

1.3 ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ มีสถานที่จอดรถที่กว้างขวางเพียงพอแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อชำระภาษี รองลงมาคือ อบต. มีความสะอาด พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี อบต. ได้ทำป้ายแสดงรายละเอียด วิธีปฏิบัติ และช่วงเดือนที่ต้องชำระภาษีไว้อย่างชัดเจน บริเวณที่พักรับรองประชาชนมาติดต่อชำระภาษีมีความ สะดวกสบาย และมีวัสดุสำนักงานที่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ประชาชนอย่างสะดวกและรวดเร็ว ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย ตั้งตระกูลวงศ์ (2549 : 71) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันใน จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีบำรุง องค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันในจังหวัดอำนาจเจริญ ด้านสถานที่และระยะเวลาที่กำหนด ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านโครงสร้างภาษี และการบริหารจัดการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ การจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ที่มีการ ปฏิบัติงานตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้องและเป็นธรรม รองลงมาคือ อบต. ได้ดำเนินการแก้ไข ปัญหาเกี่ยวกับหลักเสียไม่ชำระภาษี ด้วยการแจ้งเป็นหนังสือขอความร่วมมือให้ชำระภาษีและชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะใช้ มาตรการทางกฎหมายลงโทษ นโยบายของผู้บริหารเห็นความสำคัญต่อการจัดเก็บภาษีของ อบต. คณะผู้บริหารมี นโยบายให้เพิ่มการจัดเก็บภาษีทุกชนิดเพิ่มขึ้นจากฐานของปีที่ผ่านมาอย่างชัดเจน และกฎหมายที่ใช้อยู่ทางด้าน ภาษี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจในสถานการณ์ปัจจุบัน ตามลำดับ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ วิชัย กว้างสวัสดิ์ (2547 : 55) ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เสียภาษีโรงเรือน และที่ดินในด้านโครงสร้างภาษีโรงเรือนและที่ดิน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมีประสิทธิภาพสูง

2. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาย่าง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ ด้านค่าใช้จ่ายในการ จัดเก็บภาษีต่ำ รองลงมาคือ ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก และด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย

ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย ตั้งตระกูลวงศ์ (2549 : 72) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันในจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันในจังหวัดอำนาจเจริญในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.1 ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ มีสถานที่จอดรถ มีร่มเงา กว้างขวางพอเพียงแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อชำระภาษี, รองลงมาคือ สถานที่ทำการ อบอุ่น, มีความสะอาด พร้อมให้บริการประชาชนทั่วไปและผู้มาติดต่อชำระภาษี บริเวณที่นั่งพักรับรองประชาชนมาติดต่อชำระภาษี มีความสะดวกสบายแสงสว่างพอเพียง ประชาชนพึงพอใจ มีป้ายแสดงรายละเอียด วิธีปฏิบัติ และช่วงเวลาที่ต้องชำระภาษีไว้ที่ อบอุ่น, อย่างชัดเจน และวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ มีปริมาณเพียงพอต่อการให้บริการแก่ประชาชนอย่างสะดวกและรวดเร็ว ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของประหยัด สายนุ้ย (2555 : 88) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบล หนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน การจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองทะเลควรมีป้ายประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ควรปรับปรุงขั้นตอนในการจัดเก็บภาษีให้มีความสะดวกแก่ประชาชนมากขึ้น

2.2 ด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ การจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน ที่ดิน และภาษีบำรุงท้องที่ มีการปฏิบัติงานตามระเบียบ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างถูกต้อง เป็นธรรมและเหมาะสม, รองลงมาคือ โครงสร้างการบริหารซึ่งประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง มีความเหมาะสม สามารถจัดเก็บภาษีให้ อบอุ่น, ได้ตรงตามเป้าหมาย, คณะผู้บริหารได้มีนโยบายให้เพิ่มการจัดเก็บภาษีทุกชนิดเพิ่มขึ้นจากฐานของปีที่ผ่านมาอย่างชัดเจน วิธีการและบทกำหนดโทษเป็นมาตรการทางกฎหมายที่ อบอุ่น, ใช้จัดการผู้หลีกเลี่ยง ไม่ชำระภาษีอย่างจริงจัง เสมอภาค เพื่อให้การเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย และในปีที่ผ่านมา อบอุ่น, ได้รับรางวัลด้านการจัดเก็บภาษีจากกระทรวงมหาดไทย ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา ชะอุ่มพันธ์ (2548 : 94) ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเขื่องในจังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านวิธีการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ที่มีความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2.3 ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยดังนี้ ลำดับแรกคือ อบอุ่น, เคยออกบริหารเก็บภาษีเคลื่อนที่ในหมู่บ้านเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาชำระภาษีของประชาชน รองลงมาคือ อบอุ่น, เก็บค่าธรรมเนียมในการเสียภาษีอย่างเหมาะสม อบอุ่น, มีการประเมินในการเสียภาษีโรงเรือน ในอัตราที่ถูกต้อง และเหมาะสม อบอุ่น, มีการประเมินในการเสียภาษีที่ดินและค่าบำรุงท้องที่ ในอัตราที่ถูกต้อง และเหมาะสม และอบอุ่น, มีการประเมินในการเสียภาษีป้ายในอัตราที่ถูกต้อง และเหมาะสม ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประหยัด สายนุ้ย (2555 : 89) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองทะเล อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวางแผน ควรมีป้าย

ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รู้เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี ด้านการปฏิบัติ ควรจัดให้บริการรับชำระภาษีนอกสถานที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ควรปรับปรุงขั้นตอนในการจัดเก็บภาษีให้มีความสะดวกแก่ประชาชนมากขึ้น

3. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีมีความสัมพันธ์ทางบวกในทิศทางเดียวกันกับประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับสูง ได้แก่ ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ และด้านที่มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ขอนทอง (2553 : 87) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดกำแพงเพชร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์ทางบวกประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดกำแพงเพชร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และอิสรนนท์ ทรงเนติเขาวลิต (2557 : 1313) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า มี 5 ตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ภาวะผู้นำของคณะกรรมการ การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ ความรู้ความเข้าใจของคณะกรรมการ ประสบการณ์ในการบริหารกลุ่ม และการได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน สำหรับแนวทางการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ได้แก่ การกำหนดแผนการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้จ่ายเงินของสมาชิก การจัดทำแผนการส่งใช้เงินคืน การพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการด้านการจัดทำบัญชี การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณะกรรมการและสมาชิก และการปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยผู้ศึกษาวิจัยมีข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี ดังนี้

1. ด้านบุคลากร ควรมีการส่งเสริมให้บุคลากรที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีไม่ว่าจะเป็น ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ เข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง จากวิทยากรผู้มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านที่เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบ และความรู้อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการจัดเก็บภาษีและการปฏิบัติงาน

ผู้บริหารท้องถิ่นควรกำหนดอัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานจัดเก็บภาษีให้เพียงพอต่อการให้บริการประชาชนผู้มาชำระภาษีและควรให้มีการหมุนเวียนกันปฏิบัติงานในช่วงเวลาพักกลางวันหรือให้บริการนอกเวลาราชการซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีได้

2. ด้านงบประมาณ ควรมีการนำงบประมาณมาจัดทำโครงการพัฒนางานจัดเก็บภาษีเช่น การจ้างเอกชนหรือการดำเนินการเองในการจัดทำแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน เพื่อวางแผนปรับปรุงและพัฒนากระบวนการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะได้มีงบประมาณเพียงพอสำหรับนำมาพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญก้าวหน้าสามารถแก้ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้มากที่สุด

3. ด้านสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ควรจัดให้มีสถานที่จอดรถที่กว้างขวางเพียงพอแก่ผู้มาใช้บริการและติดต่อข้าราชการ สำนักงานควรสะอาดพร้อมให้บริการและควรจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์แสดงรายละเอียดขั้นตอนและช่วงเวลาในการเสียภาษีไว้อย่างชัดเจน

4. ด้านโครงสร้างภาษีและการบริหารจัดการ ควรมีการจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน อย่างถูกต้องและเป็นธรรม ผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่่อนโยบายการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานจัดเก็บภาษีให้บรรลุเป้าประสงค์ และร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาผู้หลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษีตามที่กฎหมายกำหนดและควรชี้แจงเหตุผลก่อนที่จะใช้มาตรการทางกฎหมายลงโทษ

5. ด้านประชาชนผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก ควรจัดให้มีการรับชำระภาษีนอกเวลาราชการ และให้สามารถชำระภาษีได้หลาย ๆ ช่องทาง เช่น ทางไปรษณีย์ การโอนเงินผ่านธนาคาร ตลอดจนจัดให้มีป้ายประกาศวิธีคิดคำนวณภาษีเผยแพร่ให้ประชาชนทราบอย่างชัดเจน

6. ด้านการจัดเก็บภาษีได้ตามเป้าหมาย ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงวิธีการและบทกำหนดโทษทางกฎหมายเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงไม่ชำระภาษี เช่น การมีหนังสือแจ้งเตือนประชาชนผู้เสียภาษีเมื่อใกล้ถึงกำหนดการยื่นแบบและชำระภาษี เพื่อให้การเก็บภาษีได้ตรงตามเป้าหมายที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ประมาณการไว้ในแต่ละปีงบประมาณ

7. ด้านค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีต่ำ ควรมีการประเมินอัตราภาษีให้มีความเหมาะสมตามสัดส่วนของรายได้ที่ครอบครองอย่างเป็นธรรม เช่น การกำหนดอัตราภาษีให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยาง จังหวัดเพชรบุรี

2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยื่น เพื่อเป็นข้อเปรียบเทียบนำมาปรับปรุงผลการปฏิบัติงานต่อไป

3. ควรศึกษาเรื่อง ปัญหาการบริหารงานจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดเพชรบุรี

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2551). ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน

การเบิกจ่าย การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.

กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง.

เจษฎา ชะอุ่มพันธ์. (2548). การศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่องค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย

สาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ธีรศักดิ์ โฆษคุณวุฒิ. (2547). ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านแปะ อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมือง
การปกครอง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประหยัด สายนุ้ย. (2555). การพัฒนาการบริหารการจัดเก็บภาษี ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองทะเล
อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ปิยะกมล สามสาลี. (2548). โครงสร้างและการบริหารรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล กรณีศึกษา
องค์การบริหารส่วนตำบลยางครามและองค์การบริหารส่วนตำบลดอยหล่อกิ่งอำเภอดอยหล่อ
จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุภา.
- วาสนา ขอนทอง. (2553). แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน
จังหวัดกำแพงเพชร. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วิชัย กว้างสวัสดิ์. (2547). ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดินของเทศบาล
ตำบลกุดลิ้ม อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมชัย ตั้งตระกูลวงศ์. (2549). ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษี
บำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากสถานค้าปลีกน้ำมันในจังหวัดอำนาจเจริญ. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เสาวลักษณ์ ใจเรือน. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งต้อม
อำเภอสนับทึบ จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักบริหารราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ. (2543). คู่มือการฝึกอบรมด้านการเงินการคลังท้องถิ่น ตามโครงการพัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารงานการเงินการคลังท้องถิ่น ภายใต้มาตรการเพิ่มการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อกระตุ้น
เศรษฐกิจ ปี 2542. กรุงเทพฯ : อาสารักษาดินแดนกรมการปกครอง.
- อนันต์ จันทร์หงส์. (2550). ปัญหาการชำระภาษีบำรุงท้องที่ของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
แสนตอ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- อิสรนนท์ ทรงเนติเชาวลิต. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจังหวัด
นครปฐม. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2557, (1313).

ภาษาต่างประเทศ

Department of Local Government Ministry of the Interior. (2551). **Regulation of the Ministry of Interior on the receipt, disbursement of funds to keep the money and the amount of local government.** Bangkok : Department of the Interior.

Jadsada Chaumpan. (2548). **The Study Efficiency on the Tax Collection of Subdistrict Administrative Organizations in Kuangni District, Ubon Ratchatani Province.** Master of Public Administration Program School of Public Policy, Mahasarakham University.

Teerasak Kosakunwutthi. (2547). **Factors Affecting the Effectiveness of Tax Collection of Ban ae Tambon Administrative Organization, Amphoe Chom Thong, Changwat Chiang Mai.** Master of Public Administration, Chiang Mai University.

Prayat Saynui. (2012). **Developing Tax Collection Management of Subdistrict Administrative Organizations in Nongtalay Subdistrict, Muang District, Krabi Province.** Master of Public Administration Thesis in Public Administration Program in Phuket Rajabhat University.

Piyakamon Samsalee. (2548). **Structure and revenue management of tambon administrative organizations: a case study of Yang Khram and Doi Lo Tambon Administrative Organizations, Chiang Mai Province.** Master of Arts (Political Economy), Chiang Mai University.

Payom wongsasri. (2542). **Organization & management.** Bangkok : Publisher Supa.

Wasana Khonthong. (2553). **Guidelines for the Development of Tax Collection Efficiency of Local Administrative Organizations in Kamphaeng Phet Province.** Local Government; M.P.A (Public Administration).

Wichai Khongsawat. (2004). **Factors Important efficiency of property tax and levy of Kut Sim Municipal, Khao Wong District, Kalasin Province.** Master of Public Administration Term Paper in Public Administration Program in Mahasarakham University.

Somchai Tangtrakoolwong. (2004). **Opinion on the efficiency of the Provincial Administrative Organization in tax collection from retail gasoline stations in Amnartchareon Province.** Master of Arts Program Thesis in National Institute of Development Administration.

Saovaluck Jairuan. (2551). **Factors Affecting, Collection Efficiency of Thoongtom Sub-district Administrative Organization, Sanpatong District, Chiangmai Province.** An independent study of Public Administration program. Department of Local Government, Khon Kaen University.

The Department of the Interior and Local Government, Office of the National Economic and Social Development Board (2543). **Manual Training of local finance the development of effective Financial and fiscal management under the measures to increase government spending to stimulate the economy in 2542.** Bangkok : Volunteer Guard Department.

Anan Janhuang. (2550). **Problems in the public to pay local taxes in Subdistrict Administrative Organizations, Mueang district, Uttaradit Province.** Master of Business Administration Accounting Chiang Mai University.

Itsaranunt Songnatichaovallit. (2557). **Factors affecting operational efficiency of the Savings for production groups in Nakhon Pathom province.** Veridian E-Journal, Vol 7, No 2 (1313).